

Sygn. akt I ACz 1249/12

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie - Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - SSA Anna Kowacz - Braun

Sędziowie - SA Teresa Rak

SA Zbigniew Ducki

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2012 r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko M. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 434/12

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wstrzymuje wykonalność nakazu zapłaty z dnia 11 stycznia 2012 r. wydanego przez Sąd Okręgowy w Krakowie, sygn. akt I Nc 434/11.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem w punkcie I Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o wstrzymanie wykonalności nakazu zapłaty z dnia 11 stycznia 2012 r., natomiast w punkcie II nadał wyżej wymienionemu nakazowi – jako natychmiast wykonalnemu – klauzulę wykonalności. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia z punktu I postanowienia wskazał Sąd, że natychmiastowa wykonalność nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksla po upływie terminu do zaspokojenia roszczenia jest zasadą. Podniesione przez pozwanego argumenty w ocenie Sądu I instancji odstąpienia od tej reguły nie uzasadniają. Nie może pozwany skutecznie powoływać się na trudną sytuację majątkową, związaną między innymi z koniecznością opłacenia zarzutów od nakazu zapłaty. Podpisując weksel w charakterze poręczyciela winien on liczyć się z możliwością skorzystania przez wierzyciela z tego trybu dochodzenia wierzytelności. Również zarzut przedawnienia wierzytelności zabezpieczonej wekslem nie przemawia za wstrzymaniem wykonania nakazu zapłaty, bowiem strona powodowa przeczy, aby roszczenie było przedawnione.

Przedmiotowe postanowienie zaskarżył w całości zażaleniem pozwany. Jakkolwiek w środku odwoławczym zawarto wniosek o uchylenie postanowienia, to z treści jego uzasadnienia wysnuć można wniosek, że intencją skarżącego jest doprowadzenie do jego zmiany poprzez wstrzymanie wykonalności nakazu zapłaty. Pozwany zarzucił, że podniesione przez niego zarzuty przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego, zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z porozumieniem wekslowym, oraz zarzut nieważności poręczenia zostały w zarzutach od nakazu zapłaty dostatecznie uprawdopodobnione, co uzasadniało wstrzymanie wykonalności nakazu zapłaty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego jest zasadne.

Rozważania prawne poprzedzić należy generalną uwagą, że w postępowaniu zażaleniowym dotyczącym kwestii natychmiastowej wykonalności nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksla zakres kognicji sądu drugiej instancji jest ograniczony i wyklucza formułowanie poglądów prawnych wiążących Sąd Okręgowy w toku dalszego procedowania.

Przechodząc do meritum przypomnieć należy, że zgodnie z art. 492 § 3 k.p.c. (zd. pierwsze i drugie) nakaz zapłaty wydany na podstawie weksla, warrantu, rewersu lub czeku staje się natychmiast wykonalny po upływie terminu do zaspokojenia roszczenia. W razie wniesienia zarzutów sąd może na wniosek pozwanego wstrzymać wykonanie nakazu. Zgodzić należy się z generalną uwagą Sądu Okręgowego, że natychmiastowa wykonalność nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksla, po upływie terminu do zaspokojenia roszczenia, jest regułą i tylko w sytuacjach usprawiedliwionych charakterem zgłoszonych zarzutów uzasadnione jest wstrzymanie jego wykonania. Wywód ten należy uzupełnić, wskazując, że przytoczony przepis nie zawiera żadnych merytorycznych przesłanek wstrzymania wykonalności nakazu zapłaty z weksla. W ocenie Sądu Apelacyjnego podobieństwo przedmiotowej instytucji do instytucji zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności wyroku zaocznego uzasadnia stosowanie w tym zakresie w drodze analogii legis przesłanek z art. 346 § 1 k.p.c. Stosownie do art. 346 § 1 k.p.c. na wniosek pozwanego sąd zawiesi rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu, jeżeli wyrok ten został wydany z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania albo jeżeli pozwany uprawdopodobni, że jego niestawiennictwo było nie zawinione, a przedstawione w sprzecznie okoliczności wywołują wątpliwości co do zasadności wyroku zaocznego. Z istoty postępowania nakazowego odpowiednie stosowanie cytowanego przepisu dotyczyć może tylko warunku wątpliwości co do zasadności zaskarżonego nakazu.

Przekładając powyższe uwagi na realia niniejszej sprawy należy przypomnieć, że weksel który poręczył pozwany – zarówno w chwili jego wystawienia jak i udzielenia na nim poręczenia - miał charakter weksla niepełnego. Kontrowersyjna pomiędzy stronami kwestia istnienia porozumienia wekslowego w rozumieniu art. 10 prawa wekslowego nie jest tożsama z fizycznym sporządzeniem deklaracji wekslowej i będzie podlegać ustaleniom w toku dalszego postępowania. W tym stanie rzeczy charakter zarzutów ogniskujących się wokół kwestii przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego, wypełnienia weksla w sposób niezgodny z porozumieniem oraz zarzut nieważności poręczenia z powodu braku zgody małżonki pozwanego (w kontekście art. 36 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w brzmieniu przed dniem 20 stycznia 2005 r.) uzasadniają wstrzymanie wykonalności zaskarżonego nakazu zapłaty. Skarżący przedstawił na ich poparcie rzeczową, logiczną i adekwatną do sytuacji procesowej argumentację. Zostanie ona – co oczywiste – zweryfikowana w toku dalszego postępowania. Na aktualnym etapie procesu poddała ona jednak zasadność wydanego nakazu zapłaty w wątpliwość w stopniu uzasadniającym wstrzymanie jego wykonalności.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. dokonał zmiany orzeczenia Sądu Okręgowego poprzez wstrzymanie wykonalności nakazu zapłaty z dnia 11 stycznia 2012 r., sygn. akt I Nc 434/11.